

Αρ. Πρωτ.: 6553

Αθήνα, 19/11/2012

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

Το Ε.Κ.Α. υπερασπίζεται και αγωνίζεται διαχρονικά και καθημερινά για τους σκληρά εργαζόμενους του λεγόμενου ιδιωτικού τομέα απασχόλησης.

Με τα τελευταία μέτρα η κυβέρνηση προκειμένου να εξευμενίσει τις λυσσαλέες απαιτήσεις των δανειστών, κορύφωσε την επίθεση της απέναντι στην εργασία και τους εργαζόμενους.

Ταυτόχρονα, άνοιξε τη πόρτα της κολάσεως, επιβάλλοντας απολύσεις και στο Δημόσιο Τομέα. Μέχρι το τέλος του 2012 θα απολυθούν 2.000 εργαζόμενοι και από το 2013, θα απολύονται 6.000 κάθε τρεις μήνες.

Κανείς απολυμένος συνάδελφός μας από τον Ιδιωτικό Τομέα δεν θα νοιώσει ανακούφιση ή ευτυχέστερος, επειδή θα υπάρξουν απολυμένοι και άνεργοι συνάδελφοί του από το Δημόσιο.

Ούτε επίσης θα νοιώσει ότι, υπάρχει προοπτική απασχόλησής του λόγω των απολύσεων αυτών. Ίσα - ίσα που η ανεργία στον Ιδιωτικό Τομέα θα ενταθεί γιατί πολύ απλά ακόμα περισσότεροι εργαζόμενοι θα είναι απολυμένοι και άρα θα περιορίσουν την όποια αγοραστική δυνατότητα τους είχε - μέχρι τώρα - απομείνει.

Η εμμονή των δανειστών για απολύσεις στο δημόσιο, δεν είναι τυχαία επιλογή. Οι απολύσεις των δημοσίων υπαλλήλων και εργατών, έχουν συγκεκριμένη στόχευση, μια στόχευση που αφορά το σύνολο των εργαζόμενων, ανεξάρτητα του τομέα απασχόλησης.

Οι απολύσεις στο Δημόσιο γίνονται:

1. Για να αδυνατίσουν περισσότερο τα δικαιώματα όλων εμάς που εργαζόμαστε στον ιδιωτικό τομέα, αφού με τις απολύσεις αυτές οι δανειστές και η κυβέρνηση «κλείνουν το μάτι» στους εργοδότες για διάλυση και αφανισμό των εργασιακών δικαιωμάτων και για απολύσεις κατά βούληση.
2. Για να μεταβιβάσουν δραστηριότητες από το δημόσιο τομέα, τους Ο.Τ.Α. και το κράτος πρόνοιας στους ιδιώτες (παιδεία, υγεία, παιδικοί σταθμοί, αποκομιδή - διαχείριση απορριμμάτων, ασφάλιση, είσπραξη φόρων κλπ...κλπ).

3. Για να μειωθεί το κράτος. Το λιγότερο κράτος για τους εργοδότες σημαίνει λιγότεροι φόροι για αυτούς, φόροι οι οποίοι με βάση την αναδιανομή θα έπρεπε να μεταφέρονται στο Κοινωνικό κράτος και στα εισοδήματα των αδυνάμων.

4. Όσο κτυπιέται ο δημόσιος τομέας και οι ΔΕΚΟ, αδυνατίζει το Συνδικαλιστικό κίνημα, αφού η πυκνότητα των οργανωμένων στα Συνδικάτα στους χώρους αυτούς είναι πολύ μεγάλη, σε αντίθεση με τους εργαζόμενους του ιδιωτικού, οι οποίοι με το φόβο και τις απειλές των εργοδοτών διστάζουν να γίνουν μέλη Σωματείων.

5. Με τις απολύσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις οι εργαζόμενοι «μεταφέρονται» στον ιδιώτη – εργοδότη χωρίς δικαιώματα, μόνο με υποχρεώσεις και εκλιπαρώντας.

Αυτή είναι η αλήθεια για τις απολύσεις στο δημόσιο και ας αφήσουν κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της τα περί επίορκων και λοιπών δικαιολογιών.

Οι στιγμές που ζούμε και οι επιθέσεις που δεχόμαστε, δεν μας δίνουν την πολυτέλεια των διαχωρισμών μεταξύ μας ανάμεσα σε δημόσιους και ιδιωτικούς εργαζόμενους. Ο διαχωρισμός επιφέρει τη διάσπασή μας και αυτό τους εξυπηρετεί.

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ – ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!

Το Δ.Σ.

